

т. е. на своята отстранителна линия отъ Кюстенджа до Русчукъ; употребявахъ подъ ръководството на иностранны инджинери всички усилия за да укрѣпятъ проходите на Балкана.

Главната квартира на Главнокомандующия на Рускитѣ войски са пренесе изъ Кишиневъ въ Плоешти, на 2 Май. Самъ руския Царь Освободитель пристигна въ този градъ на 25 Май. Тържественна срѣща бѣше навсѣкждѣ приготвена за руския Монархъ. Въ Яшъ, Браила, и ввредъ, по пътя на Царствения гостъ, са правѣше удивителна честь, духовенството пѣше славословие, представителитѣ му поднасяхъ хлѣбъ-солъ, а дамитѣ го обсипахъ въ цвѣта. Въ Плоештъ царя бѣше срѣщнатъ отъ дошлитѣ по-напредъ князь, генерали, отличивши са герои, депутация отъ мѣстнитѣ жители и българска депутация, която подаде Царю хлѣбъ-солъ на синия отъ сребро съ надписъ: «Возвеселихомся вси уповающие на тя и похвалимся о Тебѣ любящии имя Твое. Великому Государю Царю Александру В. дръжавному заступнику за Българскій народъ — пребивающити въ Румунія Българе, Маія 1877 г.» Тукъ били още представители на европейскитѣ сили, почетенъ караулъ отъ 3-та дружина на новосъставеното Българско ополчение. Посреди нея са издигало червеното *самарско* знаме подарено отъ руский градъ Самара на младитѣ български ополченци. Града билъ украсенъ съ флагове и знамена, китки, цвѣта и гирлянди. На 26 румънския князь посети лично Господаря Императора, а на 27 самъ Царя Освободитель ходилъ въ Букурещъ, дѣто била още по-тържественна срѣща.

Приготвителнитѣ работи за преминаването са продължаваха съ дѣйствителна пѣргавина. Но тукъ не са изискваше само това; тукъ бѣше не по-малко необходимо всичко, вършено и предполагаемо да са върши,—